

wtorek, 01.11.2022

Wszyscy święci [Mt 5, 1 - 12a]

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:

«Błogostawieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogostawieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogostawieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię.

Błogostawieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogostawieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogostawieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogostawieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogostawieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogostawieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladują was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was z mego powodu.

Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie».

>P<

Pierwsze listopadowe dni to niesamowity czas refleksji, zadumy, zamyślenia, szczególnie nad przemijalnością naszego życia. Ten czas sprzyja także zwrócenia uwagi na niesamowitą prawdę o Kościele. Często skupiamy się na tym, że Kościół tworzą tylko wszyscy ochrzczeni, przebywający na tym świecie. Te dni zwracają nam uwagę na coś więcej - na to, że istnieje także świat duchowy, niematerialny, wieczny! Kościół tworzą także ci, których z nami już nie ma - Kościół zbawionych i oczekujących na zbawienie. Zbawieni czyli ci wszyscy, którzy są już u Boga i cieszą się Jego miłością. Nadszedł w ich życiu moment spotkania Boga „na żywo”. To są Ci, których nazywamy świętymi - Jan Paweł II, Matka Teresa, Jakub Apostoł, Ojciec Pio i wielu innych. Wspólnotę zbawionych tworzą także ci anonimowi, którzy nigdy z imienia i nazwiska nie zostaną wyniesieni na ołtarze, ale zostali już zbawieni. Osobiście wierzę, że wiele osób z mojej rodziny jest już w niebie, że zostali zbawieni. Stąd też ta dzisiejsza uroczystość Wszystkich Świętych. Jest to dzień niesamowitej radości, zadowolenia, dumy - mam w niebie orędowników przed Bogiem. Ale przyjdzie jeszcze 2 listopada - Dzień Zaduszny. W tym dniu wspominamy wszystkich, którzy na swoje zbawienie jeszcze oczekują, którzy muszą udoskonalić się, dojrzeć w miłości. Oni też tworzą Kościół - Kościół oczekujących, oczyszczających się. To są te trzy stany w Kościele. Pięknie opisuje je Katechizm Kościoła Katolickiego: „Dopóki Pan nie przyjdzie w majestacie swoim, a wraz z Nim wszyscy aniołowie, dopóki po zniszczeniu śmierci wszystko nie zostanie Mu poddane, jedni spośród Jego uczniów pielgrzymują na ziemi, inni, dokonawszy żywota, poddają się oczyszczeniu, jeszcze inni zażywają chwały, widząc <<wyrażnie samego Boga troistego i jedynego, jako jest>>. Wszyscy jednak, w różnym stopniu i w rozmaity sposób, złączeni jesteśmy wzajemnie w tej samej miłości Boga i bliźniego i ten sam hymn chwały śpiewamy Bogu naszemu. Wszyscy bowiem, którzy należą do Chrystusa, mając Jego Ducha, zrastają się w jeden Kościół i zespalać się wzajemnie ze sobą w Chrystusie” [KKK 954]. Kościół zatem, to:

- my, ochrzczeni, pielgrzymujący jeszcze na ziemi,
- zbawieni (święci, błogostawieni),
- oczyszczający się (zmarli przebywający w czyśćcu).

Wspólnota ta pokazuje nam niesamowite relacje jakie panują między Kościołem na ziemi, w niebie i czyśćcu. Tworzymy jedną wspólnotę, która wzajemnie się wspiera, kocha i kroczy, ku wspólnemu celowi, jakim jest Bóg.

Podczas Eucharystii w uroczystość Wszystkich Świętych zanim uwielbimy po trzykroć świętego Boga, śpiewając: „Święty, Święty, Święty...”, kapłan wyrecytuje lub zaśpiewa przepiękną modlitwę, którą nazywamy prefacją. Usłyszymy wtedy, słowa streszczające dzisiejszą uroczystość: „[Ojcze święty] Dzisiaj pozwalasz nam czcić Twoje święte miasto, niebieskie Jeruzalem, które jest naszą Matką. W nim zgromadzeni nasi bracia i siostry wysławiają Ciebie na wieki. Do niego spieszmy, pielgrzymując drogami wiary i radując się z chwały wybranych członków Kościoła, których wstawiennictwo i przykład nas umacnia...” [Prefacja 69]. Słowa te przekazują prawdę o nas i tych którzy już poprzedzili nas w tej pielgrzymce. Dzięki łasce sakramentu chrztu świętego jesteśmy wybranymi przez Boga członkami Kościoła. Pielgrzymujemy po drogach naszego życia i tego świata w stronę nieba, by kiedyś z naszymi Braćmi i Siostrami - już zbawionymi - wychwalać dobroć i miłość naszego Boga. Mamy nad sobą całe niebo świętych i błogosławionych, którzy nam kibicują, wspierają, wstawiają się za nami u Boga! Ucieszymy się z tego. To jest bardzo dobra wiadomość dzisiejszego dnia! Mamy przyjaciół świętych! Zróbmy wszystko, by kiedyś znaleźć się w ich gronie. Prośmy dziś w naszych modlitwach, by nasze życie pokonało kiedyś śmierć i byśmy nie umarli za życia.

fot. pixabay